

(ח) נגינה כ-^{ע' ע'}, (ט) מולן לא.
 ירושלמי חגיגה פ"ג ה"ב.
 (ו) מקוטט: י"ו רושם סוף חותם
 פ"ח ח"ה נהדורין פ"ב ס"ה.
 (ז) היליט הדרתית פ"ג ס"ג.
 (ט) וילע' י"כ שמעני י"ב
 הי"א, י"ו רושם, (ט) ספקוטיס
 (ט) מוקטן, (ט) מוקטן, (ט) צ"ה.
 (ט) חגיגת כ"א.
 (ט) מנהרת כ"ה. ו. ר. קראג א"ה.
 (ט) ספקוטיס. פ"ג עי' פ"ק.
 (ט) ספקוטיס. פ"ג עי' פ"ק.

הש"מ

גמ' אידי דאכט פשת. עי
מגינס דך כה ע"ג זעטורי הצען
עס ד"כ מלמגינש לפקק:

שינורי נומחאות

רמכ' ומבדילס צו גלוגוות סנדקאות
לכדר סטמזהה. ה' כטומזהה צטמזהה
סטמזהה חומה לטמה חולין ומרומז
ו. חולין וטראנו ומיוחס טמזהה סינה
לטטמזהה צה קדריסים: איגנונג מינקה.

צינן מגדיפה. כל' ברא' סוח' ור' למל' טהור והמוגרפה טמאה לשלל אין כל' מטמא כל' געכו אמר רבא ^ט באומר המטמאה ולא שמרותיה גלגל מלחתא ומטהוי לקמיה לא אל' לא שמייע להו ^ט הא אר' האוכל שלישי של אוכל ומורה לגע' אלמא גען מעלה בונגע' לא עבד גנו חולק לאכול כו': מיפילג י' זומני לייה אכלי ורמינה ת השנה דלא חז' לא חזי א' בקדושים אמר רב ר' ירמיה בכאן בפסח בא' בשאר מות י' אמר לך ^ט באן שמתה לו י' וקבריו בארכעה עשר כאן ישעה עשר וקבבו בארכעה נ' לא היפותليلו מדרבנן ר' יהא אלה מדברי תורה דברי רבי אונן אינו מדברי תורה אלא ע' שהרי אמרו ^ט אונן טובל עבר אבל לא בקדושים וסבר מדרבנן והתניא ר' ש אמר קרבנותיו מאי לאו ואפלו ט' פסח **והתניא** ר' ש אמר שלם מביא ואני מביא לרבות את התורה מרבה נ' נאכלת בשמחה כשלמים עוללה מרבה אני את העולה נורבה בשלמים מניין לרבות פסח מרבה ^ט אני בכור אין בגין באין על הפטא ^ט מניין שם ת' ל' זבח מניין לרבות והזיין והעצים והלבונה ת' ל' כל קרבנות שהוא מביא ואני מביא כשהוא אונן אמר רב חסדא פסח כדי ^ט אמר מר ^ט מי פסח שלמי פסח תנא שלמים הבאין תנא שלמים הבאין מחמת תנא שלמים הבאין מחמת אמינו ^ט היאל' ומחמת פסח

מסורת הש"ם

כ ב א מ י פ י מ א ל ק ר ל צ נ
פ מ ה ס ל כ כ ט :
ב ג ב מ י פ י מ א ל ק ר ל צ נ
ו ו ס ל כ כ ו ט ז ע י ו י ד :
ס ק י נ ש ג ו ש י ו י :
ב ד ג מ י פ ס פ י ג ס ל כ כ ח :
ט ז ע י ו י ד ס ק י נ ש ג :
ש מ י נ :

רעה אור השלם

1. ולאותו ובתוללה הקורובה
טפטען, עזר לא ויזה לאייש לה
2. ולאותו לא יטפטע לאם לאחוי
בי נור אלדיין על בראשו:
במדבר 1, 2
3. כל ימי הוויז לייטהע על
געש מות לא יבא:
במדבר 1, 9

מוסף ראש"

ל'יבומ'ו

הרי שהיה הולך לשוחות
סילוי דყק מסכלם לסתימתם
שסוע כ"ג ונזיר וכי מימה
סיה גליק קלע נמת מוש

לו מות ב"ד וכברו ב"ד
וקברו ב"ד מות לו מות
יום מיתה חוףם לילו
חת ב"ג וכברו ב"ד יומ
איןנו חופםليلו אלא
לrob מרוי ואלא הא
תודה שעדי אמרי אונן
חו א אבל לא בקדשים
לק אני יום קבורה דרבנן
את יום קבורה קודם
חחות קודם החזות דלא
ללה אניות אחר החזות
ולא עליה אניות ומנא
ז קודם החזות בין לאחר
טמא מצוח לא רצחה
חו ומעשה ביוסף הכהן
הפסיק ולא ריצה ליטמא
ו טימאו והם עבך ברחו
מה ת"ל הרי שהליך
וול את בנו ושם שמת
לא יטמא יכול בשם
ו נק אין מטמא למית
אהותיו הוא דאינו מטמא
מת מצוח לאו שם
אין לאחר החזות ממאי
לק אידי ואידי אחר
אל והא ר"ע רהניא לה
כיב ישמעאל ר"ע אמר
ב רב הסבא ר"ע ספנין לה

וְכֹל־זֶה מִיָּמֵינוּ פָּסַח כְּמֹת
תְּהִלָּה וְמִפְּסִים לִילּוּ מִלְּדוּרִיתָה כְּלִילִיָּה
קְרִיקְטָנִי נְעִילָה וּכְלָלְפָסַח כְּבָשָׂתָה צִיְּגָה
דְּלִיבָּן וְלִמְמָתָּפִיךְ לִילּוּ מְלָמָּדְלִיבָּן
בְּנִי

לא קשיא כאן שמה
כאן שמה לו מה ב"ג^ט
ב"ד וקבעו ב"ד י' מ-
מדאויתא מות לו מ-
קבורה ^ט מדרבן אל' רב אש-
דרתני אמר לו ר' ש'
טובל ואוכל את פסח
נימה ליה אמנה
דאורייתא ואמרת ל'
קשיא אבי אמר לא חי-
הצota כאן שמת לאחר
אחוי לפסח חילא ע
דאוחיו לפסח לא חי-
תימרא דשני ליה ^ט כי
חצotta דתניא ^ט לה י'
מطمאיו אותו על כר-
שמה אשתו בערב ולב-
ן ונמנו אחוי הכהנים
ורמיינה ^ט ולאחותו
לשוחות את פסחו ולכ-
לומת יכוליטמא אמרו
מצוחה ת"ל ולאחותו ל-
אבל מטמא זה הוא ל-
כאן קודם חצotta כ-
דילמא לעולם אימא
חצotta והא רב ישמעא
יטמא רשות דברי ר' י'
חובקה לא ס"ד דרישא
דרתニア ר' ע אמר ^ט ג' כ-
אלו הרוחקים לאכבי
והוא ניר לאמן הו א-
כ' ג' והוא ניר לאחוי ה-
ת"ל הרי שהרך לשוח-
חצומה אמרות לא יטמא
תלמוד לומר ו'

ג' קפיא. לר"ק קלח"ס ס"ה ר"מ רקסמן
וונכטן צי"ד ליטס מיטה דלוייז
לי"ס רב"ץ יוסוד ל�מן ע"צ וס"ה
וקברנו צי"ד ליטס קולר גופין
ורוגני למקמי מסני סמייסק ק

הגהות הב"ח

(ה) רשות ד"ה דכני נ' בדואריתא: (ט) ד"ה וממלה וכו' נעל אונן אין מביא פסח גנמא:

שינויי נומחאוי

[א] נקנת מפל"י כ"ו יומם בדורות
הופס ליל דרדרבן כ"ה אל כי
[ב] [פ"ז]: ספור באל באל כ"ה
כ"ג, ו[ט"ז]: [ב] ק"ל הל' [ט"ז]:
[ג] ר' לטאטן ג' נונן ג' נונן ג' נונן
[ד] פ"ש, וכונן סתמות ה' ה' ה' ה'
ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
שארון מנסח לאחורה ק' איטו
מטמא כ"ה, ו[ט"ז]: ג' נטח ה' ה'
[ו] קשישן אדרוי אללא לאו
ש"מ יר' [ט"ז]: אמן דודה
[ז] פ"ש, וכונן אדרוי אללא דאנין
מטמא לבול מטמא הויא דאנין
מנזרה פ"ש: [ט] נטח ה' ה'
ג' נטח ה' ה'
[ט] תניכ' ואית ננטק פ"ש: [ט]
[ו] ר' טרוי פ"ש: [ט] ס' ל' אלאי
אל אי ס' ל' אלאי ס' אלאי
מעכבה או מינ' ר' לש' למוכר
אניגנו להיל' דודו ר' וא' פ"ש:
[ח] דעל עלי' והובת פטה
כ'ן דחל עלי' והובת פטה
קדום איגנונו באיל פטה לענין
דאי לא אליל מאן לאלה להקירה
ויליראי איג' לאן מעכבה
דלא הנמיהו ו' כ' פ"ש:
[ט] דער שער שער לאן
אורוח איגן דכמורי רבען
ישחטן ו' כ' פ"ש:
[ט] ס' ל' אלאי, ואט ח'ו
איינטערן לרושא
ברישא דוביירא למידר
לאויר לא טאל מאל מינמא
היאו ה' נטח נצ'ה לתקון
בשעטחן מיטיה לה, ר' י'ק'
ספרא ו' כ' פ"ש: ר' ו' ו' ו' ו'
שדרה ה' ו' כ' ר' כ' א' ו' ו'
לנידר לא אלסור אוטו ולא
להרהור מות גבורו דרא נפקא ז' ז'
טירישא, בתדו ענן
להולך תא נון דמילר בירוי
ולטול תא נון דמילר בירוי

(6) *אֲפָמִלְתָּה מֵעַד* (5) *סָמוֹת*
לְפִילְגָּה יְמִינָה וְרִישָׁה בְּפִי
הַחַיִּים, *בְּמִזְמָה כְּבָבָה*, *כְּבָבָה*, *הַרְוִיחָה*
שֶׁם, *סָנְהָדרִין פָּבָבָה*, *הַאֲיָזָן*,
פָּגָג, *אַיִלָּה*, *וְמַרְמָקָה*,
פָּגָג, *עַלְלָה*, *מַגְוָתָה*, *מַגְוָתָה*,
וְחַיִּים שְׁמִינִי פָּבָבָה, *הַאֲיָזָן*,
בְּגִבְרִיתָה כְּפָרָה, *מַרְמָקָה*,
כָּאָן, *שֶׁם*, *כָּאָן*, *עַלְלָה*,
סָרְשָׁה דָּרָה, *וְהַ* (7) *בְּגָלְבָה* *קְרָנוּתָה*
סָרְשָׁה אַפְּלָה, *כְּבָבָה*, *קְרָנוּתָה*,
וְוִירָקָה, *הַיְמָה*, *וְהַיְמָה*, *לְבָבָה*,
לְבָבָה *כְּמַה* *בְּמַה* *בְּמַה* *בְּמַה*,
פָּטָם *לְכָבָד* *לְכָבָד* *לְכָבָד*
לְכָבָד *לְכָבָד* *לְכָבָד* *לְכָבָד*

הגהות הב"ח

(ג) גם מתקף לה כי יוקם:
 (ד) שם מתקיים כי יוקם מוסמך
 (ה) דהיינו (ו) שם מתקיים כי
 וכו' רומי מומר לאן סול קרכר
 מוסכם לשלוח נסיך בדרכו
 קיטולו של אמור בדורותיו
 מוסכם לאן עמו לדרכו כלן
 דום עמי מוסכם (ז) שם
 כירום מוסכם ובלבד
 דרי מומר לאן ומי גול כרכר וכו'
 דרין מוסכם לאן יהו רומי מושג
 לא בדורותיו של אמור בדורותיו
 מוס נזקען ל' קוסט ד' דראן וכו'
 זה (ח) "ה' כהה" וכלה וכו'
 ג' צן ליקוטן כן שמות
 (ט) "ה' לאן לאן דמסקיון"
 מורה מתי (ט) "ה' לאן וממה
 ומי פוגען דרכן בשוד צבאי
 ומזה מתקיים בדורותיו

שינורי נומחאה

אכילת פוחים מעכבה. פלוגת יהי צפיך כיוד זולן (פחים דע עט): לרכני מון ולצנין ומן ומכם ממן פליך קקוננעם ספכער לה כמ"ד מעכбел נגבי זה [לטיטלו נ"ד לע מעכבל] בענין געלין רמיי נעלכלס לדלמאה קמס ה"ס כן קילס ס"ה

רבא אמר אידי ואידי אחר חצאות ^ט ואילך ^י "כ"ב ר' קדום ששהחטו וורקו עלייו כאן לאחר שהחטו וורקו עליו ^{א'} ל' רב אדא בר מהנה לרבא אחר שהחטו וורקו את דמו מה דהוה הוה ^{א'} ל' רבנא ^ט אכילת פסחים מעכבה מדרבנה בר רב הונא ^ט צוית מאידך אמר לך רבךמאי רובה ברובח בר רב הונא ^ט דתניתא ^ט ביום שמועה כוים קבורה למצוות שבעה ושלשים ^ט ואוכל בקדושים לעירב הא גופא קשיא אמרת יום שמועה ביום קבורה למצוות שבעה ושלשים ולאכילת פסחים כוים ליקוט עצמות אוכל בקדושים לעירב והדר תני אחד זה ואחד זה טובל בין ששמי שמועה על מתו סמוך לשקיעת החמה ובין שליקטו לו עצמות סמוך לשקיעת החמה ובין שמת לו מת וקבעו סמוך לשקיעת החמה ובין לאחר שקיעת החמה לאחר שקה ^חמאי דהוה הוה אלא ^ש"ם אכילת פסחים מעכבה רבashi אמר מאידך וזה ואחר זה ^ט קדוש ברותא ^ט היה מבדי עליה קאי וזה מביעי ליה אלא ^ש"ם בדורותה היא ומאי תנאי ^ט דתניתא עד מתי מתאונן עליו כל היום רב כי אומר כל זמנו ישלא נCKER במא依 עספין אילימה ביום מיתה מי איכא דלית ליה דיום מיתה דתփיט ^ט לילו מדרבן ותו רב כי אומר כל זמן שללא קבר הא קברו אישתרי ליה ומאי איכא דלית ליה ^ט ואחריתה ביום מר אמר רב ששת איזום קבורה קאי מתוקף ^ט רב יוסף אלא הא דקראי יהושמע על אותו מלקט ^ט עצמות טובל ואוכל בקדושים לעירב מכל דיים קבורה אפילו ערבית נמי לא אכיל הא מני אלא תרין ^ט עד מתי מתאונן עליו כל אותו יומיות ולילו רב כי אומר כל זמן שללא נCKER [אבל נCKER] בלבד לילו אמרה ^ט ר' ירמיה אמר גברא רבבה ברב יוסוף ^ט נCKER אפילו מכאן ועד עשרה ימים עד מתי מתאונן עליו כל זמן שאינו ^ט נCKER לימא הכל לימא ^ט דרבוי לקוביא והתニア יברוי רב כי וחכ' ^א אין מתאונן עליו אלא אותו היום בלבד אלא תרין היכי עד מתי הוא מתאונן עליו כל אותו היום בלבד לא לילו רב כי אומר כל זמן שללא נCKER ^ט ואם נCKER חופס לילו אמרה קמיה דרבא מפרק אמר רב כי יומם קבורה חופס לילו מדרבן מכל דיים מיתה חופס לילו מדרורייתא וסביר כי אניתות לילה דאוריתא ^ט והתニア ^ט הэн יומי אמי אמר ^ט ומותר ולזרות בין יומם ובין בלילה אסור דבריו רב כי יהודה רב נCKER לאינה מדברי תורה אלא מדברי סופרים לעולם דרבנן היא

תורה אור השלם

1. והפחתי גזים לאבל וכל שיריכם לקינה והעלית עלי כל מותנים שך ועל כל ראש קורחה ושומיה באבל יחיד ואחריותה ביטם מני:
2. יזכר אדרון אל משה כן והתומם והלינוו את השטחים ואת עמוס ח.

**עַלְתֶם לִפְנֵי יְהוָה וּתְקַרְאָנוּ
אֹתִי בָּאָה וְאָכַלְתִּי חַטֹּאת**

היום והיטיב עליי לך:
ויקרא י, ט

